

Arzu KAZIMQIZI NEHRƏMLİ

BALAM YATIR!

Gecədir...
Balam yatır.
İlin şəh baharı
kimi...
Yenicə doğulmuş,
ağzı süd qoxulu quzu kimi...
Gecədir...
Balam yatır
mışıl-mışıl.
Şirin yuxusundan bal dadır.

Məsum üzünün sabahın
sərt üzünə toxunacağını düşündükcə,
ürəyim qımışır.
Obaşdır...
Balam yatır.
Xoruzların banından xəbərsiz,
sevinc dolu, kədərsiz,
qayğısız günlərin,
ümid dolu sabahların
kefini çəkir yuxusunda.
Bu yuxunu mən də görmək istəyirəm.
Bu yuxunun içindəki xoşbəxtliyi
sübhədək gerçəkləşdirmək,
bu sevinci yaşamaq ümidi ilə.
Azan səsi...
Balam yatır.
İLƏHİ, sənə açılan əllərimi
naümid geri qaytarma.
Dan yeri sökülür...
Balam yatır.
Günəş nurun tökür.
Evimizə sabah çökür.
İşıq gözlərinə tuşlandıqca,
yuxusundan xoşlandıqca,
sabahları düşündükcə
əriyirəm, incəlirəm,
Şirin-şirin o yatdıqca,
elə bil ki, mən yatıram, dincəlirəm.
Balam yatır...
Ürəyim bu yuxunu min bir yerə yazır, yozur...
Sübhün şirin yuxusunu
pəncərəyə tuşlanan
günəşin şəfəqləri pozur.
Asta-asta saata yaxınlaşır,
zəngi söndürür:
"Bərkdən vurur,
Anam yatıb, Anam durar!"

ÖMRÜM

Sabahın xeyir, ömrüm!
Ayağı daşlı,
başı savaşlı,
yaşından yaşlı ömrüm,
Coşqun, təlaşlı ömrüm.
Bir xoşbəxt qadının şükründən

---

ayağı yer alıb,
yaxasından tutub bərk-bərk,
Günü günə calamaqla edib ərk.
Qazandın, ömrüm!
Bir günün də mübarək!
Bu ötən səhərimdi,
gecən xeyrə qalsın!
Sabaha Allah kərimdi.

